Neapolis University

HEPHAESTUS Repository **http://hephaestus.nup.ac.cy**

Archive Cypriot Newspaper Materials Salpix

1890-01-20

þÿ £ ¬ » À ¹ ³ ¾ - ± Á . 2 6 1

Library of Neapolis University Pafos

http://hdl.handle.net/11728/10596

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΕΤΟΣ Ζ'. ΛΕΜΙΣΣΩ ΚΥΠΡΟΥ 20 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1890 ΑΡ. 261.

ΣΑΛΠΙΓΞ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ.

Ἐν Κύπρῳ . . . . . σελλίνια 8.
Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ . . . . . » . 10.

Ἐκδότης καὶ συντάκτης Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΟΣ.
Editor S. HOURMOUZIOS.
Γραφεῖον καὶ τυπογραφεῖον «ΣΑΛΠΙΓΟΣ»
ὁδὸς Blondel ἀρ. 5.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ καὶ ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ
Καταχωρίζονται κατ' ἀποκοπήν.
Τὰ μὴ δημοσιευόμενα χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται

ΕΡΡΕΤΩΣΑΝ ΤΟΙΑΥΤΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΙ.

Ἡ Κυβέρνησις, φαίνεται ὅτι, ἐπειδὴ οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς νήσου ἐν τῷ Νομοθετικῷ κατὰ καθῆκον προτείνουσι πάντοτε οἰκονομικὰ μέτρα, ὡς τοιοῦτο δ' ἐθεώρησαν καὶ τὴν κατά τι ἐλάττωσιν τῶν μισθῶν τῶν ἀνωτέρων κυβερνητικῶν ὑπαλλήλων, προσπαθεῖ ἤδη νὰ στερήσῃ τὴν νῆσον πολλῶν τοιούτων, ἀντικαθιστῶσα τούτους ἢ συμπληροῦσα τὴν θέσιν των διὰ ὑπαλλήλων κατωτέρας ἀξίας καὶ ἱκανότητος. Ἐστέρησε τὴν Λάρνακα προέδρου τοῦ δικαστηρίου δημοφιλοῦς, τοῦ κ. Οὐόλπωλ, ἀπολαύοντος τῆς ἀμερίστου ἀγάπης καὶ σεβασμοῦ τοῦ κοινοῦ συμπάσης τῆς Ἐπαρχίας, προτίθεται νὰ στερήσῃ ἤδη ὁλόκληρον τὴν νῆσον ἀρχιδικαστοῦ, μεγίστας γνώσεις κτησαμένου τῶν κυπριακῶν πραγμάτων, τῶν ἠθῶν καὶ ἐθίμων, ὡς ἐκ τούτου δὲ δυναμένου ἐκ πρώτης ὄψεως νὰ ἐννοήσῃ τὸν ἐνοχλοῦν καὶ διὰ τῶν πολυπείρων γνώσεών του νὰ ἀνακαλύψῃ τὴν ἀλήθειαν ἐν παντὶ ὑποθέσει, τοῦ Σὶρ Ἔλλιοτ Πόβιλ, καὶ, ἐὰν δώσωμεν πίστιν εἰς τὰ διαδιδόμενα, σκοπεύει ἀκόμη νὰ μεταθέσῃ εἰς ἄλλας ἀποικίας καὶ ἄλλους ἐκ τῶν ἀνωτέρων ὑπαλλήλων, ἐπὶ πολλὰ ἔτη διατελούντων ἐν τῇ νήσῳ καὶ ἀκριβεῖς σχηματισάντων περὶ τῶν καθ' ἡμᾶς γνώσεις. Τὰ κυβερνητικὰ ταῦτα μέτρα θεωροῦνται ὑπὸ πολλῶν ὡς ἥκιστα οἰκονομικὰ πρακτικῶς, μέλλοντα νὰ βλάψωσι μᾶλλον ἢ νὰ ὠφελήσωσι τὴν νῆσον, εἶνε δ' ἀπίστευτον ὅτι καὶ ἡ Κυβέρνησις δὲν θεωρεῖ ταῦτα ὡς τοιαῦτα, προβαίνει ὅμως ἐν γνώσει τοῦ ἀδικήματος, διὰ νὰ προκαλέσῃ ἴσως τὴν μεταμέλειαν εἰς τοὺς ὑποστηρίζοντας τὴν λῆψιν αὐστηρῶν οἰκονομικῶν μέτρων, οἵτινες ὅμως, κατὰ τὰς τελευταίας μάλιστα συνεδριάσεις τοῦ νομοθετικοῦ, ἐξέφρασαν τὴν ἰδέαν ὅτι «δὲν ἐννοοῦσι τὴν λῆψιν τοιούτων οἰκονομικῶν μέτρων, ἅτινα θὰ βλάψωσι μᾶλλον ἢ θὰ ὠφελήσωσι τὴν νῆσον» ἐννοοῦντες ἀκριβῶς τὰ σήμερον ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως λαμβανόμενα μέτρα καὶ τὰ παρόμοια.

Οἱ Ἄγγλοι κατερχόμενοι εἰς τὴν νῆσον ὡς κυβερνητικοὶ ὑπάλληλοι, ὄντες δὲ προκατειλημμένοι κατὰ τῶν κυπριωτῶν, ἐξ ἐκθέσεων ἀνακριβῶν, διαστρεφουσῶν τὰ παράπονα καὶ παριστανουσῶν ὡς παραλόγους τὰς αἰτήσεις των, κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη ἀποστρέφονται αὐτοὺς ὡς διεστραμμένους καὶ μεμψιμοίρους ἀνθρώπους, μόλις δὲ μετὰ 6—8 ἔτη δύνανται νὰ σχηματίσωσιν ἐξ ἰδίας ἀντιλήψεως ἀκριβῆ ἰδέαν καὶ τοῦ χαρακτῆρός μας καὶ πάσης ἄλλης κυπριακῆς ὑποθέσεως· μόλις μετὰ 6—8 ἔτη δύνανται φυσικῷ τῷ λόγῳ ν' ἀποκτήσωσι τὰς ἀναγκαίας γνώσεις περὶ Κύπρου καὶ κυπριωτῶν, γνώσεις λίαν ἀναγκαίας καὶ χρησίμους πρὸς ὀρθὴν κατανόησιν τῶν κυπριακῶν πραγμάτων καὶ λίαν ἐπηρεαζούσας τήν τε συμπεριφοράν των πρὸς τοὺς Κυπρίους καὶ τοὺς τρόπους των περὶ τὴν ἐκτέλεσιν καὶ διεξαγωγὴν τῶν ὑπουργημάτων ἅπερ ἀναλαμβάνουσι. Τὸ τοιοῦτον ὅσον θεωρητικῶς εἶνε ἀληθὲς, τόσον πρακτικῶς εἶνε γνωστὸν, εἰς ἡμᾶς κάλιστα τοὺς Κυπρίους, οἵτινες εἰς μόνας τὰς γνώσεις τῶν πολυετῶν ὑπαλλήλων καὶ τὴν ἀμερόληπτον γνώμην των ἔχομεν ἐλπίδας διευθετήσεως παντὸς κυπριακοῦ ζητήματος.

Ὡς ἄλλοτε διετυπώσαμεν διὰ τοῦ φύλλου μας τὴν ἐπικρατεστέραν γνώμην κατὰ τῆς μελετηθείσης τότε, χάριν οἰκονομίας περὶ τὸν μισθὸν, ἀλλαγῆς τοῦ Μ. Ἁρμοστοῦ, οὕτω καὶ νῦν διατυποῦμεν τὴν κοινὴν ἐκφρασθεῖσαν δυσαρέσκειαν ἐπὶ τῷ ἀκούσματι ὅτι καὶ ὁ ἀρχιδικαστὴς Σὶρ Ἔλλιοτ Πόβιλ μετατίθεται. Ὁ τὰ πάντα μετὰ ζήλου μελετήσας καὶ κατανοήσας, σχετικῶς πρὸς τὸ ἔργον του, ὁ πρὸς τὸ ἰδεῖν ἰδίοις ὀφθαλμοῖς καὶ κατανοῆσαι τὰ τῶν κακούργων συνήθη κρησφύγετα καὶ διαμονὰς περιηγηθεὶς καὶ γνωρίσας ὁλόκληρον τὴν νῆσον σπιθαμὴν πρὸς σπιθαμὴν, ὁ τοὺς ἰδιωτισμοὺς τῆς γλώσσης, τὰ ἤθη, καὶ τὰ συνηθέστερα ἐπιχειρήματα καὶ μηχανεύματα σπουδάσας εἰς τρόπον ὥστε, ἄνευ ὑπερβολῆς, νὰ ἐννοῇ ἐκ πρώτης λέξεως τὸ πᾶν καὶ ἐκ πρώτης ὄψεως τὴν ἠθικὴν ἀξίαν ἑνὸς ἑκάστου, διατάττεται νὰ διακόψῃ ἀποτόμως τὴν ἐφαρμογὴν τῆς ἐξ ὅλων τούτων τῶν μελετῶν του, ἐξαχθείσης πείρας, πρὸς ὠφέλειαν, ἴσως, ἰδικήν του, διότι εἰς ἀνωτέραν βεβαίως θὰ διορισθῇ θέσιν, ἀλλὰ πρὸς βλάβην βεβαίαν τῆς νήσου, διότι ὅσον ἱκανὸς καὶ ἄξιος ἂν θὰ ἦνε ὁ ἀντικαταστάτης του, δὲν κατεῖχεν ὅμως καὶ τὴν αὐτὴν θέσιν καὶ δι' αὐτὸ οὐδὲ τὰς αὐτὰς γνώσεις καὶ πεῖραν ἤτο δυνατὸν νὰ προσπορίσηται. Μ' ὅλην τὴν ἱκανότητα καὶ ἀξίαν του, πᾶς οἱοσδήποτε ἀναπληρωτής του, θὰ γείνῃ παρόμοιος μετά τινα ἔτη μόνον, ὅτε καὶ πάλιν ἴσως ἀντικατασταθήσεται ὑπ' ἄλλου. Καὶ τοῦτο διατί; διότι οἱ διδόμενοι μισθοὶ δὲν ἐπαρκοῦν εἰς ἄτομα μεγάλης ἱκανότητος. Τούτου λοιπὸν ἕνεκεν αἱ διάφοροι κυβερνητικαὶ θέσεις ἐν Κύπρῳ, χρησιμεύουσιν εἰς τὸ νὰ ἐκγυμνάζωσι τοὺς ὑπαλλήλους, ἅμα δ' ὡς οὗτοι ἀποκτήσωσι τὴν δέουσαν ἱκανότητα καὶ πεῖραν, νὰ μετατίθωνται, προβιβαζόμενοι, εἰς ἄλλας ἀποικίας, διὰ νὰ λαμβάνωσι τὸν ἀνάλογον πρὸς τὴν ἱκανότητά των μισθὸν, ἀφοῦ τὰ οἰκονομικὰ μέτρα τῆς Κύπρου δὲν ἐπιτρέπουσιν ἐπαρκῆ μισθοδοσίαν. Ἀλλ' ἐπαναλαμβάνομεν νὰ εἴπωμεν, ἐρρέτωσαν τοιαῦται ἐπιβλαβεῖς οἰκονομίαι.

ΑΙ ΕΜΠΟΡΙΚΑΙ ΣΥΜΒΑΣΕΙΣ.

Κατὰ τὰς νεωτέρας εἰδήσεις ἡ Πύλη προέβη κατ' αὐτὰς εἰς σύναψιν τουρκοϊταλικῆς ἐμπορικῆς συμβάσεως, τῇ δὲ ά. προσεχοῦς Μαρτίου 1890 λήγει καὶ ἡ ἐπὶ διαρκείᾳ 28 ἐτῶν μετὰ τῆς Γαλλίας συναφθεῖσα τῷ 1861 τουρκογαλλικὴ σύμβασις.

Ἡ νῆσος Κύπρος ὡς τουρκικὴ χώρα θεωρουμένη, ἐπηρεάζεται μεγάλως ἐκ τῶν μετὰ τῶν κρατῶν τούτων ἐμπορικῶν συμβάσεων τῆς Τουρκίας, ἡ δὲ Κυβέρνησις, ἡ τὰς τύχας ἰθύνουσα ἤδη τῆς νήσου, ὀφείλει, ἐὰν σπουδαίως μεριμνᾷ περὶ τῆς εὐτυχίας τῶν κατοίκων, νὰ διασαφηνίσῃ τὴν πρὸς τὰς ἐμπορικὰς ταύτας συμβάσεις σχέσιν τῆς νήσου, ἧς τὸ κυριώτερον προϊὸν, οἶνοι καὶ κομανδαρίαι, εἰς τὰ δύο ταῦτα κράτη ἐξοδεύεται.

Εἶνε γνωστὴ ἡ βλάβη ἣν προὐξένησε τῇ νήσῳ ἡ ὑπὸ τῆς Ἰταλίας ἐπιβολὴ ὑπερόγκου εἰσαγωγικοῦ τέλους ἐπὶ τῶν ξένων οἴνων, καταρρέψασα σχεδὸν ἐξ ὁλοκλήρου ἓν ἐκ τῶν κυριωτέρων τῆς νήσου προϊόντων, τὴν κομανδαρίαν, ἐξ ἧς τὸ πλεῖστον ποσὸν ἐξέλλετο εἰς Ἰταλίαν. Ἡ κομανδαρία τῆς νήσου εἰσαγομένη εἰς Ἰταλίαν φορολογεῖται μὲ 20 ἰταλικὰς λίρας ἀνὰ πᾶν ἑκατόλιτρον, ἰσοδυναμοῦν μὲ 78 ὀκάδας. Τούτου δ' ἕνεκεν ἠλαττώθη καὶ σχεδὸν ἐξέλιπεν ἡ εἰς Ἰταλίαν ἀποζολὴ τοῦ εἴδους τούτου, κινδυνεύει δὲ νὰ ἐλαττωθῇ καὶ ἡ παραγωγή του, διότι προϊὸν ἀνυπεράσπιστον καὶ ἀσύμφορον οὐδὲν ἔχει μέλλον, ἐγκαταλιμπάνεται δὲ καὶ παραμελεῖται.

Καθῆκον ἀπαραίτητον ἔχει ἡ Κυβέρνησις νὰ προσατεύσῃ ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ τὰ κυπριακὰ συμφέροντα, κάλλιστα εἰδυῖα ὅτι ἅμ' ὡς ἀπαγορευθῇ ἢ κωλυθῇ ἡ εἰσαγωγὴ τῶν κυπριακῶν οἴνων εἰς Ἰταλίαν καὶ Γαλλίαν, τετέλεσται πλέον ἡ Κύπρος, ἥτις εἰς μόνον τὸ εἶδος τοῦτο ἔχει ἐναποτεθειμένας τὰς ἐλπίδας της, καθόσον ἀπὸ τὰ σιτηρὰ οὐδὲν ἐλπίζει, ἀφοῦ μάλιστα ἐπιτρέπεται καθ' ἑκάστην ἡ εἰσαγωγὴ τοιούτων καὶ μάλιστα ξένων ἀλεύρων, τὸ δὲ ἐντόπιον πρᾶγμα μένει ἀνεξόδευτον.

Ἀνάγκη νὰ παύσῃ πλέον ἡ ἐπαμφοτερίζουσα, ἡ ἑρμαφρόδιτος αὕτη κατάστασις, καθ' ἣν τότε μόνον εἴμεθα Ἄγγλοι, ὅταν πρόκηται ν' ἀποκλεισθῶμεν τουρκικῶν καλῶν, καὶ τότε μόνον εἴμεθα Τοῦρκοι ὅταν πρόκηται νὰ μὴ λάβωμεν μέρος εἰς τὰ ἀγγλικὰ ἀγαθά. Πληρόνομεν τελωνειακὸν δασμὸν ὡς εὐρωπαῖοι, ὅταν εἰσάγωμεν εἰς τὴν Τουρκίαν πρᾶγμα καὶ πληρόνομεν πάλιν τοιοῦτον ὡς τοῦρκοι ὅταν εἰσάγωμεν εἰς Εὐρώπην. Ἐπιβαρύνονται ὑπὸ τῆς Τουρκίας τὰ εὐρωπαϊκὰ προϊόντα μὲ τέλη εἰσαγωγῆς, ἐπιβαρύνονται καὶ τὰ τῆς Κύπρου. Ἀποκλείονται ὑπὸ τῆς Εὐρώπης αἱ τουρκικαὶ προελεύσεις καὶ συναποκλείονται πάλιν καὶ τῆς Κύπρου. Εἴμεθα λοιπὸν ἡμεῖς ἀπόγονοι τοῦ Κάϊν;

Ἐζητήθη παρὰ τῆς ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως ὑπὸ τῶν πρεσβευτῶν προσασίκ τις ὑπὲρ τῶν εἰσαγομένων εἰς τὴν Ἀγγλίαν κυπριακῶν οἴνων καὶ ἠρνήθη αὕτη. Ποία λοιπὸν Κυβέρνησις ὀφείλει νὰ μεριμνήσῃ περὶ ἡμῶν καὶ ποίου κράτους χώρα λογιζόμεθα ἐν τῷ μεταξὺ τῶν διαφόρων κρατῶν πλεκομένῳ ἐμπορικῷ δικτύῳ; Ἀνάγκη νὰ σαρηνισθῇ τοῦτο.

ΤΑ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΛΕΜΗΣΣΟΥ.

Φράσις τις ξένου τινὸς ἐπισκεφθέντος πρό τινος τὴν Λεμησσὸν καὶ ἰδόντος τὴν κατάσασιν τῆς Ἐκκλησίας μας, ἀναγκάζει με νὰ γράψω πικροχόλως καθ' ἡμῶν αὐτῶν ἐπὶ τῇ ἀσυγγνώστῳ πλέον ἀβελτηρίᾳ καὶ ἀκηδείᾳ ἡμῶν ταύτῃ, λίαν ἐπηρεαζούσῃ τὰς περὶ ἡμῶν τῶν Λεμησσίων ἐκτιμήσεις τῶν ξένων.

Φαίνεται ἐν ἀληθείᾳ ὅτι, ἢ θεωροῦμεν ἡμεῖς οἱ Λεμήσσιοι τοὺς ἄλλους λίαν ἀπρονοήτους ἀνθρώπους, ἀποφασίζοντας ἐνάρξεις ἔργων, μόλις τὸ τρίτον τοῦ δαπανηθησομένου χρήματος ἔχοντας ἕτοιμον καὶ μολοντοῦτο ἀποτελειοῦντας τὸ ἔργον, καὶ τοιοῦτοι εἶνε σχεδὸν ὅλοι, ἢ ἡμεῖς αὐτοὶ ἔχομεν περὶ ἡμῶν τὴν κακίστην ἰδέαν, εἴμεθα δ' ἐκ τῶν προτέρων βέβαιοι ὅτι εἰς οὐδὲν εἴμεθα ἱκανοί. Ἀλλ' αὐτὰς ταύτας ἀκριβῶς τὰς οὐχὶ βεβαίως κολακευτικὰς σκέψεις, κάμνει περὶ ἡμῶν πᾶς ξένος, ἔστω καὶ τοῦ μικροτέρου καὶ ἐσχατωτέρου νησιδίου τῆς μεσογείου κάτοικος, διότι ἀμφιβάλλω ἂν ἐν τοιαύτῃ θέσει ἔχουσι τὰς ἐκκλησίας των πολλοί. Ἡ πόλις Λεμησσὸς, ἡ μᾶλλον ἐμπορικὴ τῆς νήσου πόλις, ἡ ἀκμάζουσα, τῶν ἄλλων παρακμαζουσῶν, ἡ αὔξουσα, τῶν ἄλλων ἐρημουμένων, ἡ καλλωπιζομένη, τῶν ἄλλων κατεδαφιζομένων, ἡ πόλις, ἣν ἐπεθυμοῦμεν καὶ εἴχομεν ἀξιώσεις νὰ γείνῃ πρωτεύουσα, ἰδοὺ ὁποῖον δεῖγμα τῆς κοινωνιστικῆς μας ἱκανότητος κατὰ κακήν μας τύχην κρατεῖ ὑψηλά. Ἰδοὺ ὁποῖον τὸ σημεῖον τὸ κατὰ πρῶτον προσελκύον τὰ βλέμματα παντὸς ἐπισκέπτου: Ἐκκλησία, ἧς τὸ ἐσωτερικὸν κατημαύρωσεν ἡ ἀρχαιότης, τὰς εἰκόνας μετέβαλον εἰς οὐραγγουτάγγους οἱ αἰῶνες, θύραι καὶ παράθυρα τῆς ἐποχῆς τῆς καταδιώξεως τοῦ χριστιανισμοῦ, στασίδια σεσηπότα καὶ θρόνος δεσποτικὸς μὲ σ ο ῦ ς α ν, καὶ, εἰς φοβερὰν καὶ καταπληκτικὴν ἀντίφασιν ἔρχονται, κ α ν δ ῆ λ α ι ἀ σ η μ έ ν ι α ι. Τὸ δὲ προαύλιον; . . . . . Ὦ! πρὸς Θεοῦ πλέον φίλτατοι συμπολῖται! Οὐχὶ χάριν φιλοτιμίας, οὐχὶ χάριν ἐπιδείξεως, ἀλλὰ χάριν τοῦ νὰ δοθῇ πέρας πλέον εἰς τὰς καθ' ἡμῶν ἐκτοξευομένας δικαίας ἐπικρίσεις καὶ μομφὰς, ὧν μία, ὁμοία τῆς ἣν ἤκουσα, ἤρκει νὰ ποιήσῃ ἀνάστατον τὴν πόλιν, πρέπει νὰ ριφθῇ ἀμέσως ἡ Ἐκκλησία. Προτιμότερον νὰ μὴ ἔχωμεν Ἐκκλησίαν παρὰ νὰ ἔχωμεν τοιαύτην.

Ἀνάγκη νὰ συνέλθωμεν ἀμέσως ἐν πνεύματι ὁμονοίας σύμπαντες οἱ πολῖται, νὰ ἐκλέξωμεν Ἐπιτροπὴν ἐπὶ τῆς ἀνοικοδομήσεως, νὰ προβῇ εἰς τὰ ἀναγκαῖα προκαταρκτικὰ ἔργα, πρὶν ἔλθῃ ἡ ἀνοιξις ὥστε σὺν ταύτῃ νὰ γείνῃ ἔναρξις σὺν Θεῷ τοῦ ἔργου, διότι ὡς συνήθως κάμνομεν, ἐὰν ἀρχίσωμεν πάλιν νὰ φωνάζωμεν μετὰ τὴν Λαμπρὰν, μόλις ἀρχίσωμεν νὰ σκεφθῶμεν περὶ τοῦ ἔργου, φθάνει ὁ χειμὼν, ὅστις ψυχραίνει καὶ διαθέσεις καὶ ἔργα.

Ἐμπρὸς φίλοι συμπολῖται! ἡ φιλοτιμία πλέον τὸ ἐπιβάλλει καὶ ὁ Θεὸς βοηθός!

Λεμησσῷ 7 Ἰανουαρ. 90.

Εἷς.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Ἡ ἰνφλουέντζα εὑρίσκεται εἰς ὕψεσιν καὶ ἐνταῦθα ὡς εἰς τὰ πλεῖστα μέρη τῆς Εὐρώπης, εὐχόμεθα ὅμως νὰ μὴ πλεονάσωσιν ὡς ἐκεῖ καὶ ἐνταῦθα οἱ θάνατοι. Ἔχομεν ἤδη καὶ ἡμεῖς πλείστους πάσχοντας ἐκ πνευμονίας, περιπνευμονίας, βρογχοπνευμονίας, καὶ λοιπὰς τῶν ἀναπνευστικῶν ὀργάνων παθήσεις, αἵτινες ἐλπίζομεν νὰ μὴ καταλήξωσι δυσαρέστως. Τῆς πνευμονίας ἀναγράφομεν καὶ δεύτερον θῦμα, ὡς βλέπει κατωτέρω ὁ ἀναγνώστης.

* * *

Κατὰ τὰς ἀκριβεῖς τοῦ Δημαρχείου σημειώσεις καθ' ὅλον τὸν Ἰανουάριον (ἔτ. ν) εἴχομεν θανάτους 21, ἀπέναντι 8 μόνον τοῦ Ἰανουαρίου τοῦ 1889. Οἱ πλεῖστοι ἔθανον ἐκ πνευμονίας καὶ ἄλλων πνευμονικῶν παθήσεων. Ἐν ὁλοκλήρῳ ὅμως δεκαμήνῳ, ἤτοι ἀπὸ Ἀπριλίου τοῦ 1889 μέχρι τέλους Ἰανουαρίου 1890 ἀπέθανον ἐν συνόλῳ 111, ἐνῷ ἐν τῷ ἀντιστοίχῳ τοῦ ἔτους 1888—1889 δεκαμήνῳ ἀπέθανον 119. Εἰς τὰς σημειώσεις ταύτας ὅμως δὲν συμπεριλαμβάνονται καὶ οἱ ἐν τῷ νοσοκομείῳ ἀποθανόντες.

* * *

Καὶ ἄλλο μέλος τοῦ νομοθετικοῦ σώματος ἔδωκε τὴν παραίτησίν του ὁ κ. Ριχάρδος Ματέη. Δύο λοιπὸν ἔσονται ἐφέτος αἱ χηρεύουσαι ἐν τῷ νομοθετικῷ θέσεις τῶν ἑλληνικῶν μελῶν.

* * *

Ἀπό τινος παρατηροῦμεν ἕν ἄτοπον, ὅπερ δέον νὰ διορθώσωσιν οἱ ἁρμόδιοι. Ἐκ τῶν πέριξ χωρίων κατέρχονται εἰς Λεμησσὸν δι' ἰδίας ἐργασίας, ἱερεῖς τινες, ἐν στολῇ καὶ περιβολῇ γελοίᾳ καὶ δὲν ἀρκεῖ τοῦτο ὅτι σύρουσι τὸν περίγελων τῶν θεωμένων, ἀλλ' ἅμα ἴδωσιν ἢ ἀκούσωσιν ὅτι τελεῖται μυστήριόν τι, ἔν τινι ναῷ τῆς πόλεως ἢ κηδεία, ἀμέσως τρέχουσι καὶ λαμβάνουσι μέρος ἐν τοιαύτῃ καταστάσει, προκαλοῦντες οὕτω τὴν κατ' αὐτῶν ἀγανάκτησιν τῶν πολιτῶν. Δὲν ἀρκεῖ τὸ ἐξωτερικὸν δεῖγμα τῆς ἀθλιότητος· πρέπει νὰ φανῇ καὶ ἡ ἐσωτερικὴ ἀξία καὶ ἱκανότης, ἅμα δὲ καὶ ἡ καλλαισθησία μας!

* * *

Ἡ ἀστασία τοῦ καιροῦ ἀφίκετο εἰς τὸ μὴ περαιτέρω. Κατὰ πᾶσαν ἡμέραν ἔχομεν μεταβολὴν καιροῦ, τὴν μίαν ἥλιον, τὴν ἄλλην βροχὴν, τὴν ἄλλην ἄνεμον, καὶ τὴν ἄλλην ψύχραν. Καὶ αἱ ἡμέραι λοιπὸν ὑπηρετοῦσι τὴν ὁσημέραι ἐξαπλουμένην καθ' ὅλην τὴν νῆσον ἰνφλουέντζαν.

* * *

Κακὴν ἔχει τὴν τύχην ὁ ἑλληνοδραματικὸς θίασος «Ἀθηνῶν». Πλεῖστα καὶ ἐκλεκτὰ δράματα παρέρχονται ἀπαρατήρητα οὕτως εἰπεῖν, καὶ αἱ εὐεργετικαὶ παραστάσεις καθ' ἃς οἱ ἠθοποιοὶ φιλοτιμοῦνται νὰ φανῶσιν ἀνώτεροι ἑαυτῶν παρέρχονται κεναὶ, διότι οὕτως ἔδοξε τῇ Ἰνφλουέντζᾳ. Σήμερον ἑσπέρας δίδοται εἰς παράστασιν τὸ συγκινητικώτατον καὶ πλήρες εὐαισθησίας δρᾶμα «Οἱ δύο λοχίαι» καὶ αὔριον ἑσπέρας ὡς τελευταία τῆς συνδρομῆς παράστασις «Ἡ μαύρη ἀστυνομία» καὶ πάλιν, κατ' αἴτησιν πολλῶν εἰς οὓς ὑπερήρεσε, τὴν δὲ προσεχῆ Τρίτην ἡ τελευταία εὐεργετικὴ ὑπὲρ τοῦ συμπαθοῦς φίλου κ. Ι. Πετρίδου· μέρος α. «Ἡ Σύμβασις μετὰ Κρουταχῆ καὶ τοῦ Καραϊσκάκη» τοῦ δαιμονίου Π. Σούτσου· μέρος β'. «Ἡ νεκρὰ ζῶσα», τὸ ἀριστούργημα τοῦ Ἰταλοῦ Γιακωμέττη καὶ μέρος γ'. «Ὁ Φλάκας». Ἐλπίζεται μεγίστη ἡ συρροή.

* * *

Ἀπὸ τῆς παρελθούσης Δευτέρας συνεδριάζει ἐν τῇ πόλει μας τὸ κακουργιοδικεῖον ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ κ. Σμιθ. Ὁ κρυβεὶς ἐν τῷ δωματίῳ τοῦ κ. Γ. Μοριδὴ ἐν Πισουρίῳ, περὶ τοῦ ὁποίου ἐγράψαμεν εἰς παρελθὸν φύλλον, ἐπὶ σκοπῷ νὰ κλέψῃ καὶ νὰ κακοποιήσῃ ἴσως τὸν κ. Μορίδην, κατεδικάσθη εἰς διετῆ φυλάκισιν, ὁ δὲ σύντροφος καὶ ἀδελφός του, ὅστις ἔξωθεν παρεφύλαττεν, εἰς ἑνὸς ἔτους φυλάκισιν. Ὁ ἐξ Ἄρσους καφεπώλης ὅστις ἐφόνευσεν ἐν τῷ καφενείῳ τού τινα, εἰσελθόντα ἐν καιρῷ νυκτὸς ἐπὶ σκοπῷ νὰ κακοποιήσῃ αὐτὸν, ὡς διατείνεται, κατεδικάσθη εἰς δεκαπενταετῆ φυλάκισιν. Τὰ καθέκαστα τῶν ἄλλων δικῶν προσεχῶς.

* * *

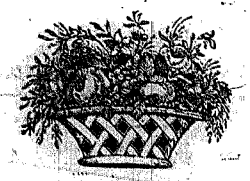

Τελουμένων τῇ προσεχεῖ Κυριακῇ ὥρᾳ 2 μ. μ. ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ Καθολικῆς τῶν γάμων τῶν τέκνων ἡμῶν

ΜΑΡΙΤΣΑΣ Ι. ΚΤΩΡΙΔΟΥ

καὶ

ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ Λ. ΡΟΥΣΟΥ,

παρακαλεῖσθε νὰ τιμήσητε αὐτοὺς διὰ τῆς παρουσίας σας.

Ἡ παροῦσα θεωρηθήτω καὶ ὡς ἰδιαιτέρα πρόσκλησις.

Οἱ γονεῖς.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΤΩΡΙΔΗΣ

Χ" ΛΟΪΖΟΣ ΡΟΥΣΟΣ.

* * *

Τὴν προσεχῆ Πέμπτην ἐκτελοῦνται ἐνταῦθα τὰ ἱπποδρομικὰ δημόσια γυμνάσια, καθ' ἃ πολλοὶ καὶ καλοὶ ἵπποι καὶ ἱππεῖς, θὰ ἀγωνισθῶσιν.

* *
*

ΤΟ ΔΗΜΑΡΧΕΙΟΝ ΜΑΣ.

Σημείωσις ἐσόδων καὶ ἐξόδων διὰ τὸ ἐξάμηνον τὸ λῆξαν τὴν 31 Δεκεμβρίου τοῦ 1889.

ΕΣΟΔΑ	λ.	σ.	γρ.
Ἀπὸ Σραγεῖον	399.	14.	4 1)2.
» Ἐνοίκια	158.	11.	6.
» Χάνι	85.	17.	5 1)2.
» Φόρον ὕδατος	5.	0.	0.
» Πρόστιμα	0.	11.	4 1)2.
» Συμβόλαια	5.	7.	6.
» Δημοτ. φόρους	24.	6.	0
» Νοσηλ. Νοσοκ.	22.	15.	5.
» Ρουσουμάτ	541.	19.	1 1)2.
» Ἀποθ. Πετρελ.	103.	11.	4 1)2.
» Ἀποθ. φωτορρ.	8.	13.	6 3)4.
» Διάφορα	13.	7.	3 1)2.
	1369.	16.	2 1)2.
Λείψανον χρέους ἀπὸ 1 Ἰανουαρ. 90.	480.	0.	0.
	1849.	16.	2 1)2.

ΕΞΟΔΑ	λ.	σ.	γρ.
Λείψανον ἀπὸ 1 Ἰουλ. 1889.	840.	0.	0.
Εἰς Μισθοὺς	237	17.	1 1)2.
» Νοσοκομεῖον	125.	4.	4.
» Δημόσια ἔργα	66.	3.	5 3)4.
» Καθαριότητα	156.	3.	6 3)4.
» Ἐνοίκια καὶ φόρους	54.	3.	0.
» Φωτισμὸν	44.	16.	0.
» Ἄπορα καὶ ἔκθ. τέκ.	81.	1.	7.
» Ὀθωμ. σχολεῖα	20.	0.	0.
» Συλλογουστουματιῶν	165.	7.	5.
» Διάφορα	33.	13.	3 1)2.
» Μαῖαν	4.	0.	0.
» Τόκους χρέους	21.	5.	5.
	1849.	16.	2 1)2.

***

Ἀφίκετο ἐνταῦθα ὁ Ἕλλην καθηγητὴς τῆς ἱππασίας καὶ ἱπποδαμαστὴς κ. Λεωνίδας Ἀρνιώτης, ὁ παρ' ὅλων τῶν δυνατωτέρων καὶ ἐπιδεξιῶν ἱππέων «πτερωτὸς ἱππεὺς» ἐπωνομασθεὶς, ὅστις αὔριον Κυριακὴν ὥρᾳ 2 μ. μ. θὰ δώσῃ εἰς μίαν μόνην παράστασιν δείγματα τῆς ἱκανότητός του ἐντὸς τῆς αὐλῆς τῆς Λέσχης «Ἕνωσις». Θὰ ἐκτελέσῃ μετὰ θαυμασίας ταχύτητος καὶ τέχνης τοιαῦτα ἐπιστημονικὰ γυμνάσια, ἅτινα θὰ κινήσωσιν εἰς θαυμασμὸν πάντας καὶ τοὺς ἱκανωτέρους ἱππεῖς. Προσκαλεῖ τὰς ἔχοντας τοὺς ἀγριωτέρους ἵππους μὲ ὁσαδήποτε ἐλαττώματα νὰ παρουσιάσωσιν αὐτοὺς καὶ ἐντὸς 10 λεπτῶν νὰ ἐκγυμνάσῃ αὐτοὺς οὕτως, ὥστε μετὰ μεγίστης ὑπακοῆς νὰ ἐκτελέσωσι πᾶσαν ἀπαίτησίν του. Προσφέρει 50 λίρας ὡς ἀμοιβὴν εἰς ἐκεῖνον ὅστις ἤθελεν ἀγωνισθῇ μετ' αὐτοῦ εἰς ὀλίγα γυμνάσια. Οἱ ἐρασταὶ τῆς ἱππασίας θὰ διακρίνωσι τὴν τέχνην, τὴν τόλμην καὶ τὴν ταχύτητα δι' ὧν σώζεται ἕκαστος ἱππεὺς ἐκ κινδύνου. Μουσικὴ καλῶς κατηρτισμένη θὰ συνοδεύῃ τὰ γυμνάσια. Εἰσιτήρια δι' ὁλόκληρον οἰκογένειαν τιμῶνται ἀντὶ σελλ. 6· ἁπλᾶ διὰ ἁ. θέσιν σελ. 2. Σπεύσατε νὰ θαυμάσητε.

Καὶ ἄλλο θῦμα τῆς Ἰνφλουέντζας μετ' ἐπιπλοκῆς. Μετ' ἀσθένειαν μόλις τεσσάρων ἡμερῶν, καταληξάσαν εἰς περιπνευμονίαν ἀπέδωκε τὸ πνεῦμα ὁ μακαρίτης

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΚΑΜΑΣ

τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν, ὥρᾳ 2 μ. μ., ἄγων περίπου τὸ 72 ἔτος τῆς ἡλικίας. Ὁ μακαρίτης ἦν γόνος τῶν οἰκογενειῶν ἐκείνων αἵτινες εἰργάσθησαν κατὰ τὴν ἐπανάστασιν τοῦ 1821. Ὁ πατήρ του ὠνομάζετο Κωνσταντῖνος κατῴκει δ' εἰς Λευκωσίαν. Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ πατρός του, ὁ θεῖός του Νικόλαος Θησεὺς παρέλαβε τοῦτον μετὰ τῆς ζώσης ἔτι μεγαλειτέρας αὐτοῦ κατὰ τὴν ἡλικίαν ἀδελφῆς του καὶ ἀπῆλθεν εἰς Λυὼν τῆς Γαλλίας ἔνθα ἐξεπαίδευσεν αὐτοὺς ἐπὶ πολλὰ ἔτη. Μετὰ ταῦτα ἐπιστρέψας οὗτος ἐγκατεστάθη εἰς Λεμησσὸν ἀπὸ τριακονταπένταετίας, ἐπὶ δὲ εἰκοσαπενταετίαν διετέλει πρόκτωρ τῆς Γαλλίας καὶ ἐπί τινα ἔτη ὑποπρόξενος τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς. Διέμεινεν ἄγαμος, διεκρίνετο δὲ ἐπὶ εὐγενείᾳ τρόπων καὶ λίαν ἀξιόλογον συμπεριφορᾷ. Ἐγκαταλείπει ἀδελφὴν, πρεσβυτέραν του, ἀνεψιὸν ἕνα καὶ ἀνεψιὰς δύο. Τὴν κηδείαν του ἐξετέλεσαν μεγαλοπρεπῶς οἱ συγγενεῖς του, προσκληθέντος τοῦ κλήρου ὅλης τῆς πόλεως καὶ πολλοῦ πλήθους συρρεύσαντος. Γαῖαν ἔχοι ἐλαφράν.

ΑΓΙΟΣ ΣΕΡΓΙΟΣ.

Τῇ συντάξει τῆς «Σάλπιγγος»

Ἐν δυσὶ φύλλοις τῆς «Φωνῆς τῆς Κύπρου» (147 καὶ 151) ἀπαντῶνται ἐπιστολαὶ, ἐκ Βαρωσίων αὐτῇ ἀποστελλόμεναι, ὧν σκοπὸς προφανὴς εἶνε ἡ δυσφημία τοῦ ὅρμου Ἁγ. Σεργίου, πρὸς βλάβην μὲν τῶν ὠφελουμένων ἐκ τῆς ἐν τῷ ὅρμῳ τούτῳ προσεγγίσεως πλοίων, ὠφέλειαν δὲ βεβαίως ἄλλων, ὑπὲρ ὧν ἐτάχθη ὁ τὰς ἐπιστολὰς ἐπιστείλας. Τοιοῦτον εἶχε, διατεινόμεθα, σκοπὸν ὁ γράψας· ὅστις, ἐὰν ἁπλῶς καθήκοντα ἀνταποκριτοῦ ἐξεπλήρου, ὤφειλε νὰ γράψῃ ὡς εἶχον τὰ πράγματα καὶ οὐχὶ νὰ διαστρέφῃ αὐτά.

Ἐν πρώτοις γράφει ὅτι τὰ παρὰ τὸν ὅρμον Ἁγίου Σεργίου ἀγκυροβλήσαντα δύο Ἰταλικὰ πλοῖα ἐξώκειλαν, ὠθούμενα ὑπὸ μικρῶν τρικυμιῶν. Τοῦτο οὐδόλως ἔχεται ἀληθείας. Ταῦτα ὡς καὶ τὸ προσφάτως ἐξοκεῖλαν Ἑλληνικὸν πλοῖον «Ἅγιος Νικόλαος», ἐξώκειλαν ὠθούμενα ὑπὸ μεγάλων τρικυμιῶν καὶ δὴ ἐπὶ 10 ἡμέρας διαρκεσασῶν, ὡς καὶ αὐτοὶ οἱ πλοίαρχοι ὁμολογοῦσιν. Ἀγνοοῦμεν τί ὑποκρύπτεται ἐν τῇ διαστροφῇ ταύτῃ, οὐχ ἧττον εἶνε διαστροφὴ πανθομολογουμένη.

Ἀποκαλεῖ τὸν ὅρμον Ἁγίου Σεργίου «ὅρμον τῶν τυφλῶν» καὶ δίδει πολύτιμον ἀληθῶς συμβουλὴν εἰς τὰς ἀσφαλιστικὰς Ἑταιρείας «νὰ μὴ ἀσφαλίζωσιν ἀντὶ πινακίου φακῆς πλοῖα καὶ φορτία διὰ τοιαῦτα ἐπικίνδυνα καὶ ἄνορμα μέρη», ἀλλ' εἰλικρινῆς θὰ ἐδείκνυτο, ἂν ὑπεδείκνυε τὸν ὅρμον τῶν ἀνοικτομμάτιδων, ἵνα ἐκ τούτου ὠφεληθῶσι καὶ ἀσφαλιστικαὶ Ἑταιρίαι καὶ πλοίαρχοι.

Τίς ἄλλος λιμὴν ἐν Κύπρῳ πλὴν τοῦ ἀχρήστου καὶ διὰ μικρὰ μόνον καὶ οὐχὶ ὡς τὰ ἐξωκείλαντα μεγάλα πλοῖα, καταλλήλου ἀκαθάρτου λιμένος τῆς Ἀμμοχώστου, δὲν εἶνε ὅρμος τυφλῶν; Εὐχὴς παγκοίνου ἔργον ἔσεται ἡ κάθαρσις τοῦ λιμένος τούτου, πλὴν, τοῦ τοιούτου μὴ ἀποφασιζομένου, δυστυχῶς, ποῖος ἄλλος λιμὴν ἐν Κύπρῳ εἶνε ἀσφαλὴς ἐν καιρῷ πολυημέρου τρικυμίας;

Ταῦτα παρακαλοῦμεν κύριε συντάκτα νὰ ξενίσητε ἐν τῇ «Σάλπιγγι» ὅπως γνῶσι καὶ οἱ ἀναγνῶσται τὰς προθέσεις τοῦ γράψαντος καὶ ὁ γράψας ὅτι ἔγνωμεν τὰς προθέσεις του.

Τινές.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

—:-σ§ο-:—

Ἐτεραιώθη ἡ μεταξὺ Ἀγγλίας καὶ Πορτογαλλίας διαφορά.—Ἐντὸς 24 ὡρῶν, εἶπεν ὁ Σαλισβουρῆς εἰς τὴν Πορτογαλλικὴν Κυβέρνησιν, ἐὰν δὲν ἀποδεχθῆς τὰς ἀγγλικὰς προτάσεις ὁ Ἄγγλος πρέσβυς θ' ἀναχωρήσῃ καὶ ὁ ἀγγλικὸς στόλος θὰ προβῇ εἰς μέτρα βίας κατὰ τῶν πορτογαλλικῶν κτήσεων. Καὶ ἀμέσως ἡ Πορτογαλλικὴ Κυβέρνησις ἐδήλωσεν ὅτι ἀποσύρει τὰ στρατεύματά της, ἐνδίδουσα ὅμως εἰς τὴν βίαν, καθὸ μὴ δυναμένη νὰ διεξαγάγῃ πόλεμον μετὰ τῆς Ἀγγλίας καὶ ἐπιφυλάττει τὰ δικαιώματα τοῦ στέμματος.

Τὸ μέρος τοῦτο περὶ τοῦ ὁποίου ἐφιλονίκησαν αἱ δύο αὗται δυνάμεις εἶνε ἡ πρὸς νότον τῆς λίμνης Νυάσσας πατρία τῶν Μακολόλων, ἣν ὁπλίσας ὁ πορτογάλλος ταγματάρχης Σέρπας Πίντος ἠθέλησε νὰ ὑπαγάγῃ ὑπὸ τὴν Πορτογαλλικὴν ἐξουσίαν καὶ ἐπὶ τόπου τὸ κατώρθωσεν, ἀλλ' ἡ ζηλοτυπία τῆς Ἀγγλίας, ἐποφθαλμιώσης μάλιστα καὶ εἰς τὰς ἄλλας ἐκεῖ πορτογαλλικὰς κτήσεις, ἠνάγκασε τὴν Πορτογαλλίαν ν' ἀποσυρθῇ.

Ὁ λαὸς ὅμως τῆς Λισσαβῶνος ἠρεθίσθη ἐναντίον τῆς Κυβερνήσεως ὅτι ὑπήκουσεν εἰς τὰς ἀγγλικὰς ἀπειλὰς καὶ ἀπειλεῖ στάσιν· ἐλιθοβόλησε τὸ ἀγγλικὸν προξενεῖον, καὶ φωνάζων «κάτω ἡ Ἀγγλία» κατεβίβασε τὴν σημαίαν καὶ τὴν ἔρριψεν εἰς βόρβορα. Ψυχρῶς ὅμως καὶ μετὰ εἰρωνείας βλέπουσι ταῦτα οἱ Ἄγγλοι.

ΒΙΑΙΟΠΡΑΓΙΑΙ ΕΝ ΚΡΗΤΗ.

Τὴν ἡμέραν τῶν Χριστουγέννων εἰς τὸ Καστέλλι καὶ εἰς τὴν Ρούμελην τοῦ Μυλοποτάμου, Ἀλβανοὶ χωροφύλακες, κατὰ διαταγὴν τοῦ ὀθωμανοῦ ὑποδιοικητοῦ Λασιθίου, ἀναπληροῦντος τὸν χριστιανὸν διοικητὴν ἀπόντα εἰς Ρέθυμνον, κατεβίβασαν τὰς ἐκκλησιαστικὰς σημαίας ἀπὸ τῶν ναῶν καὶ ἔκοψαν τοὺς ἱστούς. Εἶτα δὲ κατεξέσχισαν τὰς σημαίας, τὰς ἐποδοπάτησαν καὶ τὰς ἔπτυσαν.

Εἰς Καβούσια παρὰ τὴν Ρέθυμνον, ἀλβανοὶ χωροφύλακες ἐφόνευσαν δύο σφακιανοὺς μεταβαίνοντας εἰς Ρέθυμνον· τούτους ἀντεκδικούμενοι οἱ χριστιανοὶ ἐφόνευσαν παρὰ τὸ Ἀρκάδιον δύο ἀλβανοὺς χωροφύλακας.

Εἰς τὸ μοναστήριον τῆς Γωνιᾶς, ὀθωμανὸς στρατιώτης εἰσελθὼν, ἠσχημόνησε παρὰ τὴν ἐκκλησίαν. Τοῦτον ἔδειραν οἱ καλόγηροι. Ταῦτα μαθὼν ὁ διοικητὴς τοῦ παρὰ τὴν Γωνιᾶν σταθμεύοντος τάγματος ἀπέστειλεν ἀπόσπασμα καὶ συνέλαβε τὸν ἡγούμενον τοῦ μοναστηρίου, ὃν δέσμιον ἀπέστειλε κατόπιν εἰς Καστέλλιον.

Εἰς τὴν ἁγίαν Ρουμέλην τῶν Σφακίων τοῦρκοι στρατιῶται κατέστρεψαν τὰς εἰκόνας δύο ἐκκλησιῶν, ἐλεηλάτησαν πάντα τὰ μαγαζεῖα τοῦ χωρίου καὶ κατέστρεψαν πάντας τοὺς μελισσῶνας. Εἶτα δὲ ἔκλεψαν 180 πρόβατα ἀνήκοντα εἰς τοὺς Γιάνναρο, Μιχελῆ, Γεωργελῆ, κλπ. Συνέλαβον καὶ πάντας τοὺς προκρίτους τοῦ χωρίου, οὓς ἀφ' οὗ ἔδειραν ἀνηλεῶς, ἔρριψαν εἰς τὰς φυλακάς. 285 χριστιανοὶ εἰσὶν ἐγκαθειργμένοι εἰς τὰς φυλακὰς τῶν Χανίων.

Τὴν παρελθοῦσαν παρασκευὴν (29 Μάϊ.) οἱ χριστιανοὶ πρωτοδίκαι Χανίων ἀπεφάσισαν νὰ μὴ δεχθῶσι τὴν παράτασιν τῆς ὑπηρεσίας των τὴν διαταχθεῖσαν ὑπὸ τῆς Πύλης, μέχρι τῶν νέων ἐκλογῶν, ἀλλ' ἀμέσως νὰ παραιτηθῶσι. Πρῶτος ἀπέστειλε τὴν παραίτησίν του ὁ κ. Ἐμμανουὴλ Σειραδάκης. Ὁ ὑποδιοικητὴς Κρήτης Γκαλὶπ βέης ἠρώτησε τὸν κ. Σειραδάκην διατί παραιτεῖται· οὗτος δ' ἀπήντησεν, ὅτι ἕνεκεν ἰδιωτικῶν του ὑποθέσεων, ὁ δὲ Γκαλὶπ ἀπήντησεν, ὅτι διὰ πολιτικοὺς σποπούς παραιτεῖται ὁ κ. Σειραδάκης, ὅτι θὰ φέρῃ πᾶσαν τὴν εὐθύνην διὰ τὸ διάβημά του, καὶ ὅτι αὕτη θὰ εἶναι βαρεῖα, τὸν διέταξε δὲ νὰ ἀποσύρῃ τὴν παραίτησίν του πάραυτα. Ὁ κ. Σειραδάκης ἐπέμεινε νὰ παραιτηθῇ καὶ ὁ Γκαλὶπ βέης τῷ ἔδωκε 24 ὡρῶν προθεσμίαν ἵνα σκεφθῇ, μεθ' ὃ θὰ ἐνήργει οὗτος ὅ,τι ἐθεώρει πρέπον. Μεθ' ὅλας τὰς ἀπειλὰς ταύτας ὁ κ. Σειραδάκης ὡς καλὸς πατριώτης ἀπεφάσισε νὰ θυσιασθῇ μᾶλλον ἢ νὰ ὑπηρετήσῃ τοιαύτην κυβέρνησιν καὶ ἀπέστειλε τὸ σάββατον τὴν παραίτησίν του, ἐγγράφως. Ἡ διαγωγὴ αὕτη τοῦ συμπατριώτου ἡμῶν εἶνε ἀνωτέρα παντὸς ἐπαίνου καὶ ἀξία θερμῶν συγχαρητηρίων, διότι εἶνε ὁ πρῶτος ὅστις ἐτόλμησε μετὰ τοσούτου θάρους νὰ παραιτηθῇ καὶ ὑποστῇ καὶ τὰς συνεπείας τοῦ διαβήματός του. Διεδίδετο μετ' ἐπιτάσεως ἀνὰ τὴν πόλιν ἡμῶν, ὅτι διετάχθη ἡ σύλληψις καὶ φυλάκισις τοῦ κ. Σειραδάκη. Οἱ χριστιανοὶ πρωτοδίκαι Ρεθύμνου καὶ Ἡρακλείου ἀπεφάσισαν καὶ οὗτοι νὰ παραιτηθῶσιν.

Οἱ ἐντόπιοι ὀθωμανοὶ καθ' ἑκάστην γίνονται αὐθαδέστεροι καὶ ἀπειλοῦσι σφαγάς.

Κ]πολις 18.—Πάντες οἱ δικασταὶ καὶ εἰσαγγελεῖς χριστιανοὶ τῆς Κρήτης ἔδωσαν τὴν παραίτησίν των. Ἡ διαχείρισις τῆς δικαιοσύνης εὑρίσκεται ἐν παραλυσίᾳ. Οἱ ἄλλοι χριστιανοὶ δημόσιοι ὑπάλληλοι θὰ δώσουν καὶ αὐτοὶ ἴσως τὴν παραίτησίν των.

Λονδῖνον 20.—Προσδοκᾶται ὅτι αἱ διαπραγματεύσεις μεταξὺ Γαλλίας καὶ Αἰγύπτου περὶ τῆς μετατροπῆς θὰ ἔχωσιν ἐντός τινων ἡμερῶν εὐνοϊκὸν ἀποτέλεσμα. Ἡ Γαλλία ἀπέστη τῆς ἀξιώσεως περὶ συστάσεως ἐλεγκτικῆς ἐπιτροπῆς τῶν ἀρδευτικῶν ἔργων τοῦ Σὶρ Κόλλιν Σκὼτ Μογκρὶφ προεδρευομένης ὑπὸ Γάλλου μηχανικοῦ.

Πετρούπολις 20.—Ἡ Ρωσσία θὰ κατασκευάσῃ κατὰ τὸ ἔαρ τὴν σχεδιαζομένην γραμμὴν μετὰ διπλῆς τροχιᾶς πρὸς τὰ ἀνατολικὰ σύνορα καὶ θὰ ἱδρύσῃ ἐν σχέσει πρὸς αὐτὴν τρεῖς στρατιωτικὰς ἀποθήκας.

Μαδρίτη 21.—Ἀφοῦ ὁ κ. Μαρτινὲζ ἀπέτυχεν ἡ Βασίλισσα ἀνέθηκεν εἰς τὸν κ. Σαγάσταν νὰ σχηματίσῃ νέον ὑπουργεῖον. Ζωηρὸς ἐρεθισμὸς ἐξακολουθεῖ νὰ ἐπικρατῇ ἐν Πορτογαλίᾳ ἐναντίον τῆς Ἀγγλίας.

Παρίσιοι 21.—Ταραχώδης συνεδρίασις ἔγεινεν ἐν τῇ Βουλῇ. Ἐδέησε νὰ διακοπῇ πρὶς ἡ συνεδρίασις ἕνεκα τοῦ θορύβου τῶν βουλαντζιστῶν οἵτινες ἤθελον νὰ ἐμποδίσωσι τὸν κ. Ζωφρὲν νὰ λύβῃ τὸν λόγον. Ὁ κ. Δερουλὲδ διετάχθη νὰ ἐξέλθῃ ἐκ τοῦ Βουλευτηρίου, ἠρνήθη δὲ ἕως οὗ οἱ στρατιῶται ἐξέβαλον αὐτόν.

Μεγάλη ἀντιαγγλικὴ διαδήλωσις ἐργατῶν ἔγεινεν ἐνταῦθα. Ταραχαὶ δὲν συνέβησαν.

Μαδρίτη 21.—Ὁ κ. Σαγάστας μετερρύθμισε τὸ ὑπουργεῖον του.

Τουρκία.

Κατὰ τὸν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀνταποκριτὴν τῆς «Σημαίας», οἱ διερμηνεῖς τῆς ἀγγλικῆς, γερμανικῆς, ἰταλικῆς καὶ αὐστριακῆς πρεσβείας ἀπῆλθον εἰς τὰ ἀνάκτορα καὶ ἐξέφρασαν πρὸς τὸν ἀρχιγραμματέα τοῦ Σουλτάνου Σουρεγιὰ-πασᾶν, ἐν ὀνόματι τῶν κυβερνήσεών των, παράπονα ἐπὶ τῇ ἐκβάσει τῆς δίκης τοῦ Μουσσᾶ-βέη, ἣν ἀπεκάλεσαν ἀδιστάκτως δεινὴν ἄρνησιν δικαιοσύνης. Ὁ Σουρεγιᾶς ἀπεκρίθη ὅτι, ἐξετάσας ἐπιμελῶς τὴν ὑπόθεσιν, οὐδὲν εὗρε τὸ ἄτακτον ἐν τῇ διαδικασίᾳ, οὐδεμίαν δὲ μαρτυρίαν ἐνοχοποιοῦσαν τὸν κατηγορούμενον. Τότε οἱ διερμηνεῖς ἀνέλαβον νὰ ὑποδείξωσιν εἰς τὸν πασσᾶν τίνα τὰ κυριώτερα στοιχεῖα τῆς ἐπιδειχθείσης πρὸς τὸν Μουσσᾶβέην μεροληψίας, συνετάχθη δ' ἐν τῇ ἀγγλικῇ πρεσβείᾳ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον Ὑπόμνημα, ἐπιδοθὲν ὑπὸ τοῦ διερμηνέως τῆς γερμανικῆς πρεσβείας. Θεωρεῖται βέβαιον ὅτι ὑπὸ τὴν κοινὴν ταύτην πίεσιν, εἰς ἣν προσετέθησαν αἱ παραστάσεις τοῦ Ἀμερικανοῦ πρέσβεως, ὁ Μουσσᾶ-βέης θὰ παραπεμφθῇ ἐκ νέου εἰς δίκην.

ΦΥΡΔΗΝ ΜΙΓΔΗΝ

Ο ΠΡΟΠΑΠΠΟΣ ΚΑΙ Η ΔΙΣΕΓΓΟΝΗ.

(συνέχεια).

Φαίνεται, φίλε σαλπιγκτά, ὅτι ἔχεις σκοπὸν νὰ τελειώσῃς τὴν δημοσίευσιν τῶν παρόντων μου μαζῆ μὲ τὴν ζωήν μου. Λησμονεῖς λαλῶ πως ὅτι εἶμαι ἐννενηκονταεπτάρης καὶ ὅτι τρεῖς μόνον μῆνες μοῦ λείπουν νὰ γεμίσω τοὺς 98, καὶ ὅτι πιθανὸν νὰ ἀποθάνω γρήγορα, διότι καθὼς ξεύρεις, ἡμεῖς οἱ ἀνόητοι οὔτε κονιὰκ πίνομεν διὰ νὰ δυναμώνωμεν, οὔτε πολλῶν εἰδῶν φαγητὰ τρῶμεν, διὰ νὰ εἴμεθα ὑγιεῖς, οὔτε μαλακὰ κρεββάτια καὶ μ-ξυλάρια ἔχομεν, διὰ νὰ στερεόνωνται τὰ κόκκαλά μας, οὔτε ἥσυχοι καθήμεθα ὅλην τὴν ἡμέραν διὰ νὰ παχύνωμεν. Ἡμεῖς εἴμεθα συνειθισμένοι νὰ εἴμεθα 'ς τὸ πόδι πρὶν χαράξῃ τὸ φῶς· νὰ εἴμεθα ἔξω 'ς τὰ χωράφια πρὶν γεννηθῇ ὁ Ἥλιος· νὰ τρῶμεν ἐν κομμάτι ψωμὶ καὶ 5—6 ἐλιαῖς ὅταν βγῇ ὁ Ἥλιος κανένα κονταρόξυλο πάνω· νὰ ἐργαζώμεθα ἕως τὸ μεσημέρι· νὰ τρῶμεν ὕστερα λίγα κουκκιὰ, νὰ ἐργαζώμεθα κα πάλιν, νὰ τρῶμεν τὴν νύκτα σὰν τοὺς λιματοὺς ποῦ τὴν πεῖναν μας ὅτι εὕρομεν καὶ, μόλις ξαπλώσωμεν τὴν καρκαλαμιὰν, νὰ καὶ τὸν ὕπνον 'ς τὰ μμάτια μας. Εἶνε λοιπὸν ζωὴ αὐτὴ νὰ ζήσῃ κανεὶς χρόνια πολλά; Λοιπὸν βιάσου καὶ σὺ ἂν δὲν θέλῃς νὰ μείνουν 'ς τὴν μέσην Ἄρχισε λοιπὸν ἀπὸ ἐκεῖ 'ποῦ τ' ἀφήσαμεν. Ἐνθυμεῖσαι ὅτι ἐκαθήσαμεν εἰς τὸν δεῖπνον μὲ τὸν γαμβρόν μου μὲ τὴν δισεγγόνην μου καὶ τὸν μέλλοντα ἀρραβωνιαστικόν της.

Ἔβαλαν ἑνὸς ἑκάστου πιάτον χωριστά. Αὐτὸ μοῦ ἤρεσεν. Ἐκαθήσαμεν 'ς τὸν γύρον καὶ ἤρχισεν ὁ καθεὶς νὰ βάλλῃ φαγὶ ἀπὸ ἓν μεγάλο πιάτο εἰς τὸ ἰδικόν του. Ἀφοῦ ἐβάλαμεν ὅλοι, ἀμέσως ἤρχισαν φαγεῖν οἱ φίλοι μας· ἐγὼ νά σε πῶ εἶμαι βαρβαρικὰ συνεθισμένος καὶ πρὶν ἀρχίσω νὰ φάγω, βάλλω τὸν σταυρόν μου. Σὰν νά μου 'φάνῃ ἅτι ὁ μικρὸς γαμβρός μου ἐχαμογέλασε κομμάτι ἐκείνην τὴν ὥραν μὰ δὲν τοῦ 'πῆρα καιρόν.—Γαμβρὲ, τοῦ λέγω, ἀλοίμονον εἰς τὸν ἄνθρωπον ἐκεῖνον, ὁ ὁποῖος εἰς κάθε δουλειάν του δὲν βάλλει τὸν Θεὸν ἐμπρὸς καὶ δὲν ἐλπίζει εἰς τὴν βοήθειάν του· ὁ ἄνθρωπος ὁ ὁποῖος ἔχει πίστιν, εἶνε 'σὰν τὸν καραβοκύριν ὁ ὁποῖος ἔχει τὸν ππούσουλάν του. Εἰς κάθε του ἐργασίαν ἔχει ἐκεῖνο τὸ θάρρος ὅτι ἔχει τὸν Θεὸν βοηθὸν καὶ τοιουτοτρόπως κάθε του δουλειὰ πάγει ἐμπρός.

Εἶχα σκοπὸν νὰ ἐξακολουθήσω ἀκόμη, ἀλλ' ἔβλεπα ὅτι εἰς τὴν ὁμιλίαν μου ἀπαντοῦσε μόνον ὁ κρότος τῶν πιατῶν, διότι οἱ κύριοι ἤρχισαν τοῦ φαγιοῦ 'ς τὰ γεμάτα κ' ἐγὼ ἐπέτουν μὲ ταῖς θεολογίαις μου. Ἤκουσα μόνον τὴν ἐγγονήν μου νὰ λέγῃ εἰς τὸν μέλλοντα γαμβρόν της—ἔχει δίκιον ὁ γέρος·—ναί, μὰ μοῦ φαίνεται θυμωμένος, λέγει ἐκεῖνος·—ὄχι, τοῦ λέγει, εἶνε ἰδιότροπος· ἔξω ἀπὸ τὰς ἰδέας του δὲν τὸν βγάλλει κανείς. Ἐν τούτοις, μόλις ἤρχισα κ' ἐγὼ νὰ τρώγω, βλέπω τὸν ὑπηρέτην κ' ἔρχεται νὰ μοῦ σηκώσῃ τὸ πιάτον, σχεδὸν γεμάτον, διότι ἐγὼ, ποῦ νὰ σκεφθῶ τὰ συστήματα τῶν κασαπαλιτῶν; ἔβαλα ἀρκετὸν φαγί, ὅσον μ' ἔφθανε να χορτάσω—τί τρέχει γυιέ μου;—νὰ σοῦ βάλω ἄλλον πιάτον—αὐτὸ τὸ εὔκαιρο;—ναί—καὶ διατί;—θὰ φέρωμεν ἄλλο φαγί.—Καλά. Ἐγέλασαν εἰς αὐτὰ οἱ ἄλλοι, ἀλλ' ἐγὼ ἐσιώπησα. Μοῦ ἔβαλε λοιπὸν τὸ πιάτο καὶ ἔφεραν ἄλλο φαγί. Ἐβάλαμεν καὶ ἀπὸ αὐτὸ καὶ μόλις ἠρχίσαμεν νὰ τρώγωμεν, μᾶς ἔβαλαν κρασὶ 'ς τὰ ποτήρια, τὰ ἤρπασαν κοὶ ἔπιαν οἱ ἄλλοι χωρὶς νὰ μᾶς ποῦν τίποτε, ἐνῷ ἐγὼ ἐπερίμενα κατὰ τὸ σύστημά μας, νὰ μοῦ ποῦν ἐν καλῶς ὥρισες. Ἔλαβα κ' ἐγὼ τὸ ποτῆρι—καλῶς σᾶς ηὕραμεν, τοὺς εἶπα, ὁ Θεὸς καὶ ἡ εὐχή μου νὰ σᾶς προκόψῃ. Μόλις ἔπια καὶ ἐπήρα ἀκόμη καμιὰν δρὰ μπουκκιαῖς, ἦλθε πάλιν ὁ ὑπηρέτης νὰ μοῦ σηκώσῃ τὸ πιάτον.—Φύγε βρὲ ἀπ' ἐμπρός μου, τοῦ λέγω, καὶ σ' ἐμίσηκα νὰ μὴ σὲ δῶ πιά.—Μὰ ὄχι καλὲ, μοῦ λέγει ὁ γαμβρός μου, νὰ πάρῃ τὸ πιάτο νὰ βάλῃς ἄλλο φαγί.—Βρὲ ἀδελφὲ, τοῦ λέγω μὰ ὡς κ' εἰς τὸ φαγὶ ἐχάσετε τὰ μυαλά σας; Ἐγὼ δὲν ἔφθασα νὰ δῶ τί γεῦσιν εἶχε τὸ πρῶτον, μοῦ τὸ 'σηκώσετε· τώρα μόλις ἐγεύθηκα τοῦτο, θὰ μοῦ τὸ σηκώσητε. Μὰ τέτοιον εἶνε τὸ κασαπαλίτικον φαγί; ἀπὸ κάθε μαγείρισσαν μιὰν μπουκιάν;—Ὄχι, μοῦ λέγει, ἀλλὰ τριῶν ἕως τεσσάρων εἰδῶν φαγὶ εἶνε καλά.—Ποία ἡ καλωσύνη του; ὅτι τρώγετε περισσότερον; καὶ νομίζετε ὅτι τὸ νὰ τρώγητε περισσότερον θὰ ἤρθε καὶ πλέον ὑγιεῖς; Ἔχετε ὅμως δίκαιον· ἀνακατωμένη κεφαλὴ ἀνακατωμένο στομάχι θέλει. Βέβαια δὲν ἔχετε ὄρεξιν καὶ προσπαθῆτε νὰ τὴν εὕρητε μὲ τὰ πολλὰ φαγητά, ἀλλὰ τὰ πολλὰ φαγητὰ δὲν φέρουν ὑγείαν· ἡ ὄρεξις ποῦ γεννᾶται ἀπὸ τὰ πολλὰ φαγητὰ εἶνε κάλπικη· ἡ ἀληθινὴ ὄρεξις εἶνε ἐκείνη, ποῦ τρώγεις τὸ ψωμὶ καὶ τὸ χαλλεῦμι, ἢ τὴν ἐληὰν καὶ νομίζεις ὅτι εἶνε ζάχαρις· αὐτὴ ἡ ὄρεξις κάμνει τὸ φαγὶ ὑγιεινὸν καὶ ἡ ὄρεξις αὐτὴ γεννᾶται ὕστερα ἀπὸ μίαν καλὴν ἐργασίαν, ἡ ὁποία φέρει τὴν καλὴν πεῖναν. Σεῖς, πιστεύω οὐδέποτε πεινᾶτε· καὶ διὰ νὰ κάμετε ὄρεξιν νὰ φᾶτε, κάμνετε χίλια πράγματα. Δι' αὐτὸ καὶ δὲν ζῆτε πολλὺν καιρόν. Δι' αὐτὸ καὶ ἡ παραμικρὰ ἀσθένεια σᾶς ρίπτει 'ς τὸ στρῶμα. Νὰ ὁ λόγος διὰ τὸν ὁποῖον ὠλιγόστευσαν τὰ χρόνια τῶν ἀνθρώπων. Ἐδῶ ἀμέσως ἀπελογήθη ἡ δισεγγόνη καὶ μοῦ λέγει,—χά· εἴδες; γι' αὐτὸ κ' ἡμεῖς ἔχομεν τὸ πιάνο διὰ νὰ χορεύωμεν, διότι δὲν ἔχομεν ἄλλην ἐργασίαν.—Δὲν ἔχετε ἄλλην ἐργασίαν; Κι' αὐτὴν ὅλην τὴν αὐλὴν ἐδῶ διατὶ δὲν τὴν τσαπίζετε νὰ τὴν φυτεύσητε καὶ καθ' ἡμέραν νὰ τὴν καλλιεργῆτε; χορεύετε; καλά· νὰ χορεύετε θηλυκοὶ χωριστὰ καὶ ἀρσενικοὶ χωριστά· ὄχι νὰ μοῦ κάμνετε ἀρσενικοθήλυκους χορούς. Καθε πρᾶγμα μὲ τὴν σειράν του καὶ μὲ τὴν τάξιν του καὶ μὲ τὸ πρέπον του.

(ἀκολουθεῖ).

ΑΟΓΟΓΡΙΦΟΣ 1

Ἤκα θάρρει! ὦ τίς, εἶνε φύλλα ξ!
Τὶς ἡ γῆ; ἄσκε τοὺς ὄμμα τ' ὃς στόλοι.

ΑΙΝΙΓΜΑ 23ον.

Ὅταν βλέπῃς, δὲν μὲ βλέπεις
Καὶ μὲ βλέπεις ἂν δὲν βλέπῃς·
Παῦσε, φίλε μου, νὰ βλέπῃς
Καὶ σὲ ταζω πῶς μὲ βλέπεις.

ΕΜΠΟΡΙΚΑ.

Κρασία νέα καλὰ	190—200
δευτέρας ποιότ. » » . .	170—180
» ξυνισμένα » » . .	140—145
ρακὴ σοῦμα 19 βαθ. ἡ ὀκ. παρ. . . .	60
σταφίδες ξηραί» » »	55
σταφίδες βρασταί » » »	48
ἄλευρα τῆς Ἀνατολῆς ὁ σάκκος γρ.	115—120
σῖτος τὸ κοιλὸν γρ.	18—20
κριθὴ » »	9—12
χαρούπια εἰς τὰς ἀποθήκας . . .	90—92

τὸ χαλεπικὸν καντάρι.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ὁ ὑποφαινόμενος εἰδοποιῶ τοὺς συμπατριώτας μου Κυπρίους τοὺς ἔχοντας σχέσεις μὲ τὴν Ἀλεξάνδρειαν καὶ ὅλην τὴν Αἴγυπτον ὡς καὶ τοὺς λιμένας, οἵτινες εἶνε εἰς τὸ δρομολόγιον Ἀλεξανδρείας, ὅτι ἀναλαμβάνω νὰ ἐκτελῶ δι' ὅλα τὰ μέρη ταῦτα διαφόρους παραγγελίας, νὰ δέχωμαι ἀμανάτια καὶ ἐπιστολὰς ἐξ ὅσων χωρίων δὲν ὑπάρχει ταχυδρομεῖον, τὰς ὁποίας ἀναλαμβάνω ἐγὼ νὰ παραδώσω καὶ νὰ ἐκτελέσω, ταξειδεύων τακτικῶς πρὸς τοῦτο εἰς τὰ διάφορα αὐτὰ μέρη, καὶ ἐπιολὰς δὲ μέσον ταχυδρομείου νὰ φέλλω ἐντεῦθεν καὶ λαμβάνω ἐκεῖθεν, ὅπως παραδώσω εἰς τὸν πρὸς ὃν ὅρον των, ὑποσχόμενος νὰ ἐκτελῶ ταῦτα μετὰ πάσης προθυμίας καὶ ἀκριβείας.

Ὁ θέλων περισσοτέρας πληροφορίας δύναται νὰ ζητήσῃ τοιαύτας παρὰ τοῦ κ. Πέτρου χ'' Χαραλάμπου ὁδὸς Βικτωρίας.

Λεμησσῷ 1 Ἰουνίου 1889.

Σταῦρος Ματείδης.